

ste topbidragydere, hvor Danmark lå i toppen. Så er det, at jeg spørger, hvad angår det signal-mæssige: Vil det sige, at Norge, som giver 0,91 pct., er et dårligt land? Er Holland, som giver 0,80 pct., et dårligt land? Er Sverige, som giver 0,72 pct., et dårligt land? Er Luxembourg, som giver 0,65 pct., et dårligt land?

Er det kun Danmark i hele verden, der ved, at hvis man præcis giver 1 pct. af BNI, får man den mest optimale udviklingsbistand, og så forandrer hele verden sig med det samme? Er det sådan?

Jeg kan godt huske, hvad der skete ude på den dejlige solskinsø Bornholm til sommergruppemødet. Og jeg fastholder hele tiden, at vi skal have ærlighed. Ærligheden var, at vi sagde: Vi mener faktisk, at der er noget galt med den danske udviklingsbistand. Vi har nævnt nogle konkrete eksempler, og dem kender hr. Jeppe Kofod godt.

Derfor sagde vi, at hvis man går konkret ind og er konsekvent over for de værktøjer, som allerede står i »Partnerskab 2000«, og som Venstre har videreudviklet på, så ville det betyde, at der blev frigjort nogle ressourcer, og de ressourcer brugte vi så til noget andet. Det er der da ikke noget forkert i, og der er da heller ikke noget uærligt i det.

Vi kan jo ikke gøre for, at der ikke er blevet ryddet op i udviklingsbistanden.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det fru Henriette Kjær som ordfører.

Henriette Kjær (KF):

Det, vi har lige nu, er jo en debat om bæredygtighed, selv om man skulle tro noget andet. Man skulle jo tro, at det var en forespørgsel om Danmarks fremtidige ulandsbistand.

Men bæredygtighed er jo mange ting, og det vidner debatten også om, ligesom ministerens redegørelse spænder vidt.

Men det, der i forbindelse med topmødet i Rio skal fokuseres på efter konservativ opfattelse, er at hjælpe ulandene til at blive mere selv-hjulpne. Hvis man overhovedet kan formulere det på den måde, så mener jeg, at de enkelte lande skal være bæredygtige i alt, hvad de beskæftiger sig med.

Men selvfølgelig er ulandsbistand en nødvendig ting for at få landene op på et niveau, hvor man kan begynde at tale om bæredygtighed. Mange lande kan slet ikke løfte de opgaver, de står over for, alene og uden hjælp. Derfor er det

også vigtigt, at ulandsbistanden gives, så midlerne bliver et aktivt og ikke et passivt bidrag.

Derfor hylder vi også de privatsektorprogrammer, der har kørt, og som for størstedelens vedkommende kører meget succesfuldt. Det drejer sig om at få engageret de lokale kræfter, der er, og som er parate til at være med til at bygge deres land op.

Det kræver så til gengæld, at vi, de rige lande, tager imod deres varer, som de ønsker at afsætte på vores markeder. Derfor er det helt afgørende, at markedsadgangen bliver mere lempelig, og vi støtter fuldt ud de initiativer, man har taget på EU-niveau for at realisere dette.

Desuden er gældslettelsen en af de muligheder, vi bør benytte os af for at give ulandene en chance for at komme videre. Men det forudsætter, at der er et forholdsvis stabilt styre i landet og en god regeringsførelse, for ellers spilder vi pengene.

Og midt i alle de problemer og udfordringer, ulandene står med, med aids-epidemier og grænseløs armod, så kommer vi fra den rige verden og snakker miljø og bæredygtighed. Jeg kan godt forstå, at frustrationerne bryder ud i lys lue en gang imellem fra disse landes side.

Her er det jo så, at den svære øvelse skal gøres, dels fra alle ulandene, men så sandelig også fra Danmark specifikt. For hvordan sikrer vi, at ulandenes udvikling og velstand sikres, samtidig med at der skal indarbejdes et bæredygtighedskriterium?

Regeringen har i redegørelsen opsat en masse punkter, den vil arbejde for i den videre proces i forbindelse med topmødet, bl.a. er der følgende citat fra redegørelsen:

»Sikre en fortsat konkretisering og operationalisering af FN-konventionerne på miljøområdet på en måde der fastholder i-landenes ansvar for at gennemføre konkrete indsatser hjemme, samtidig med at ulandene inddrages og får øget mulighed for at fremme en økonomisk, social og miljømæssig bæredygtig udvikling i deres lande.«

Jeg synes faktisk, at det er det allervigtigste af de punkter, der er oplystede, og det er bestemt også et af de sværeste mål at skulle realisere. Men jeg håber meget, at den danske regering vil få held med at kombinere hjælp og støtte til udvikling med gode råd om bæredygtighed, sådan at landene ikke udrydder deres egne naturressourcer og de eventuelle kilder, der i øvrigt er til at få landene op på et højere velfærdsniveau. Men vi kan selvfølgelig ikke tillade os at afskære